

[Martin.]

mening om; at disse meninger er forskellige, er så en anden sag. Jeg tvivler om, at nogen i det høje ting vil lade sin mening påvirke af udtalelser fra et sådant institut.

Vor stilling er altså den, at vi ikke tror ret meget på dette med økonomiske forudsigelser; vi erkender derimod, at der er en meget stor opgave i udforskningen af konjunkturernes forløb. Vore konjunkturer er jo aldeles overvejende påvirket af indflydelser udefra. Ligesom vi ved, at vi får vort vejr her i Danmark fra højtryk og lavtryk, der bevæger sig øst- eller vestpå, eller hvorhen de nu har lyst, således har vi også i vort økonomiske liv økonomiske højtryk og lavtryk, der bevæger sig hen over verden. At forudsige noget om dette lader sig måske gøre, vi kan måske nå til en konjunkturforudsigelse, der nærmer sig vejrprofetierne i sikkerhed, og så kan vi jo selv lægge den vægt på det, vi vil.

Det afgørende er altså, at vi ikke kan sige her i tinget, at vi savner økonomisk information. Vi får fra disse erhvervsinstitutioner, vi får fra statistisk departement, vi får fra det økonomiske sekretariat et meget, meget værdifuldt materiale, og man kan heller ikke nægte, at de økonomiske medarbejdere ved de store blade er meget indsigtfulde, at de følger de økonomiske begivenheder med stor årvågenhed og dygtighed, også med ikke så lidt fordomsfrihed; alt dette har vi at støtte os til, men vi kan jo komme lidt bagefter.

Da vi diskuterede de værdifaste obligationer, var det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og jeg enige om, at der aldrig havde været sparet mere og investeret mere her i Danmark end i det øjeblik, da vi dér stod og talte. Samme dag meddelte Statistiske Efterretninger, at investeringerne i Danmark fra 1954-55 var gået lidt under 1/2 milliard kr. tilbage i løbende priser og godt og vel 1/2 milliard kr. i faste priser, og samtidig var befolkningens indtægt i penge forøget og dens indtægt i realværdier formindsket. Nu ved vi altså dette. Det er den slags ting, der måske nok kan siges at komme bagefter, men som alligevel må være undgangspunktet for de beslutninger, vi tager i det høje ting, og som også regeringen tager. Det betyder

mere, at man kender disse faktiske forhold, end at man får nogle prognoser af større eller mindre værdi.

Den højtærede finansminister kunne jo også følge i sin svenske kollegas spor og bede nogle af vore betydeligste nationaløkonomer om at skrive en recept; så ville vi rimeligvis få en receptsamling som den, der foreligger fra Sverige. Det, der så er tilbage, er en politisk opgave: at tage fat på at løse de økonomiske opgaver, ikke ud fra spådomme om fremtiden, men ud fra viden om den faktiske udvikling og om kendsgerningerne i øjeblikket.

Det, som den svenske finansminister lægger vægt på, er, at disse nationaløkonomiske professorer kan udtale sig mere upartisk, mere køligt, mere objektivt i deres iagttagelser og domme, og det er vel noget lignende, der foresvæver det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Men nu får vi jo nok at se, at disse meget lærde afhandlinger fra Sverige ikke får stor indflydelse på partiernes stilling. Partiernes stilling er selvfølgelig bestemt af kendsgerningerne, men også af de mål, man vil nå. Når der er uoverensstemmelse i bedømmelsen af de økonomiske forhold og den økonomiske udvikling, betyder det jo ikke, at den ene part her i salen har større viden eller større dømmekraft end den anden part, men det betyder, at den ene part sigter mod et andet mål end den anden. Sådan vil det altid være. Det vil være disse bestræbelser, der påvirker konjunkturforløbet, som ikke lader sig påvirke af videnskabelige prognoser. Det vil dog altid være sådan, heldigvis, at der i det politiske folkeliv er en spænding mellem de mål, man vil nå, og de midler, man vil vælge. Hvis det hørte op og vi nåede dertil, at man rent videnskabeligt kunne forudsige den økonomiske fremtid, så man rent videnskabeligt kunne påvirke den, måtte vi høre op at tale om økonomisk liv og politisk liv, for så ville det hele ende med, at det var et cand. polit.-bureau, som sad og bestemte det, og det tror jeg ville møde modstand i det høje ting.

Vi er altså i høj grad villige til at drøfte det positive i det foreliggende lovforslag og til i et udvalg at drøfte og overveje det også med de institutioner og de folk, som nu beskæftiger sig med konjunkturforsk-